

Un tā kunga engelis pie tiem pieteļās un tā kunga spozuns tos atspīdēja, un tie bijās joti. Bet eglei uz tiem sacīja: — Nebiess, jo redzi, es jums pasludinu liela prieku, kas viņem jaudīm notiks! jo jums ūdens Pēstītājs dzimis, kas ir Kristus, tas Kungs, Dāvida pilsētā. Un to nemiet sev par zīmi! Jūs atradisiet bērnu auto, lejtu un sīlu gilošu. Un tūdai tur pie engeļa bija debespuķa drāzne, tie slavēja Dievu un sacīja:

— Gods Dievam augstībā un miers vīrs zemes, un cilvekiem labi prācis!

(LK. 2:9 — 14)

Izsenis zināms, ka Ziemassvētku naktī brīnumi notiek ar mons vīstem, atztraucot nosvēs sūrpus. Lai klūstam tie, kas bijām: garā brīvi lauds brīvā zeme!

JAUNAIS GADS

Vēcais gads jau projām steidzas, Jaunais drīz būs kāds, Egle svēces mirgojošas Katrā zariņā.

Istais laiks, kad Sala vecls Cīemos ierodas Jāsteidz meklēt, jāsteidz pētīt, Kāpēc nenāk tas.

Tikšanās ar Salatēti kopsaimniecības «Vaidava» strādājošo bērniem, kuri ir plimskolas vecumā.

28. DECEMBRI PULKSTENI 12 UN 14 (tuvāka informācija kultūras namā).

Eglīte, māsiņa, svētku vakara — Cik tu skaitla un cēla! Tu mīsu vidiņā, priežīgi pulcīnā, Kamēr nāks naksniņa vēla.

27. DECEMBRI PULKSTENI 18 Vaidavas pagasta koris ar koncertu clemosies pie vecajiem laudim Valmieras pansionālā.

29. DECEMBRI PULKSTENI 22 — Vecgada balle pieaugušajiem. Spāls grupa «Zēļi».

Akkal viens Saules loks ir noslēdzies, kārt ir Ziemassvētku laiks, kad svītīja jaunas dzīvības un jaunas gaismas svētkus.

Ziemassvētki latviešiem allaž bijuši un būs auglis, cerības un gaismas svētki, kad ar hektāris īesāmu, blūku dedzināšanu, mīklu un tīcējumi teikšanu mīsu senīl cenušies nodrošināt labklājību un turību savā saimē. Mēs, vaidavieši, savā svētku izdarību pulcējamies.

22. DECEMBRI PULKSTENI 16. Kultūras namā **21. DECEMBRI PULKSTENI** 18 pēc mīsu pagastā iestātas tradīcijas mēs kopā pievienām mīsu clemijām vecāko pauaudi ar sīriem pavedieniem matos, lai kopā ar mīsu pašdarbniekiem iekandinātu Ziemassvētkus Vaidavā.

23. DECEMBRI PULKSTENI 21 kultūras nama darbinieki ielādzīs uz Ziemassvētku balli.

Rubenes baznīca

24. decembri **pulksten 20.30** Rubenes baznīcā — Svētvaka, diekvalpojums. Dziedas Rubenes koris.

25. decembri **pulksten 15.30** Rubenes baznīcā — diekvakarpojums. Dziedas Svētdienas skolas bērni, Vaidavas ansamblis.

Uz diekvakarpojumiem kursēs autobuss.

Ziemassvētki. Tā tas latviešiem bija.

Kādu dienu Straumēnu salīmiecē panēma pie sienas pakārtu kalendāru, uz kura vāka bij uzbildēti četru gadalaiku darbi, un, sakusi to šķirstīt, ieraudzīja, ka tikai viena nedēļa atlikusies līdz Ziemassvētkiem. Aužot un vērpjot viņa nemaz nebī pamanijusi svētku tuvošanos, jo dienas gāja uz priekšu tikpat lēni, cik lēni aug koks. Bet tagad viņa jau sadzirdēja, ka tie drāžas šurp savās kāmanās, un ausis viņai pieplūda pilnīgas zvāniņu skanēšanas.

Tagad nolika pie malas ratiņus un birdu atspolu izbeidza savu šaudīšanos, un visa māja sāka rikoties, lai savitu ligzdu jautrajam svētku putnam. Kvieši un rūdzu maiši iegūlās ragavās, lai dotos uz sudinām, kas griezās no rita līdz vakaram, jo maiļi bija tās ielenkuši. Ar sniegu sacenzīmēs baltumā, bez apstāšanās no zābaka bira milti, smaržodami savu un sasilušo akmeņu smaržu. Bira tie vēl pāri pusnaktij, kad sudinālu lielais stāvē mēnesīnā izskatījās vēl lielisks un tās, ieaudamas debesis, griezās it kā starp zvaigznēm.

Maizes krāsns zvērot zvēroja no pastāvīgas kurināšanas, sākarsdama tik joti, ka circepi, kas mājoja aizkrāsnē un dziedāja caurām naktīm, atnesdami mīelu, lielās bāles atstāja savas mājvietas. Tikko izvilktais baltmaizes smarža vēl pludoja pa krāsnī, kad tās bāja jaunu malku un kurināja atkal, jo mīkla abrās rūga rūgdama. Kā mierig un plati mājas putni maizes klapīi un pīrāgi gulēja uz plauktiem, galdeim un uz gultām noliktēm diējēm, kūpēdamā kā no pirts iznākušu cilvēku muguras. Visam vajadzēja būt gatavam pirms krēslas iestāšanās, un Jaudis gāja tecīpus. Celiņi tagad bij nomīti divkārt cietai, un, pasūtīši padusēs lapainās slotas, jaudis skrēja uz pīrti un vaidēdamī pērūs, uz lāvām gujot, un, lai atvēsītos, uzieja sev vīrusī no bāļas ledus aukstu ūdeni. Pārnākuši mājās, viņi sāka steigā gērbties. Viri stenēdamī vilka kājas garos zābākus, jo kāju pēdas pa vasaru un rudenī bij izpletušas liekšķera platumā. Kad bij tie uzvilkti, tos sabrauca krokās, bet sievas pa tam uzgērba no lādēm izvilkto brūnciņu, kustēdamās pa istabu labības gubību kopumā, sprauda sev pie kāliem sudrabā brošas. Daudzām jau to šaurās jakas bij grūti cieti daboļamas, vīdukiem rudeni paplašinoties, bet, kad to izdarīja, sejas viņām pletvika gluži sarkanas.

Pūši pa to laiku jau bij sajūguši zirgus; un baznīcēni, izbraukusī no mājām, dzirdēja pa visu ceju skanām pulkstentīpiem, un liķi, ka skanošā vara straume lejas caur pakrēslu uz baznicu. No torņa, ko tumsā un reti kritoši sniegā nemaz nevarēja saskatīt, nāca skānu zvānišana, un varēja domāt, ka nerēzdamais zvans ir nolaidies no debesis un zvans, kaut kur apstājies gaisos. Baltā baznīca saplūda kopā ar pīsnigušajiem kokiem, un sveču pilnie lukturi, mīrdzēdamī caur lieļām logiem, izskatījās āra pakārti. Pa durvīm nemīlīgi nāca dievnamās kāzokši tērpī viri un vilnas lakovats satīnušās sievas, līdz beidzot visa baznīca pieplūda pilna laužu, vīrs kuriem deģa pīeci lukturi, apgalmodamīs vecas un jaunas sejas, kas visas skatījās uz atlāri, kur liela egle, sniegdamās līdz pāriem griešķiem, mīrdzēja spoži mīrdzēšanu. Caur griešķiem tornī, vīrī arvienī varēja dzirdēt zvanu dūķšanu, un, kad lenācēji atvēra durvis, skanas nāca iekšķi skaidras, it kā sniegā nomazgātas. Tād tās piepēsi beidza dūķi, un atskanēja ērģeles, uzskādamās dziesmu, kurai ar pūlēm varēja tikt līdz jaudis, jo tie klausījās tikai pāri savos balsos. Un, kad, dziesmai beidzoties, mācītājs runāja par lielu spožumu pāri visām tautām un debesīm atvēršanos, tad jaudim skīta, ka viņi šo gaismu redz vīrs savān galvām, jo daudzi patiesībā bij redzējuši to, par ko stāstīja raksti, kad vasaras naktis, pīlavās pie zīrgiem gujot, kādreiz debesis atšķiras kā grāmata un augstumos pazībēja gaisma, gaišāka par dienas gaismu.

Baznīcēniem mājas pārbracot, lielās krāsns mute atdarījās, un tās nāca ārā grāpīšos sacepusi skābēje kāposti brūni apdegusiem virsēm un cūkas gaja, un visa māja, nosēdusies pie garā galda, ēda gardas vākarinas, kamer eglīte, kurā biji pakārti istabas augšējās spājos saglabāti āboli un konfektes garām bārkstīm, meta savu spīdumu uz lieliem un maziem, apspīdēdamā arā tuvu plēnākušos ābeļu zarus. Vēl vairāk pat eglītes mīrdzumā Straumēnu salīmiecī apvienoja iekšējais mīrdzums, un katrā no viņiem deģa, kāds lukturis, kas visu padarīja gaišu un saprotamu. Saule, kas viņus vasaru dedzināja, vēl spīdēja tumšā brūnuma uz viņu sejām, un tikai vecākiem vīriem, kam tā bija vienās rīvējās, tām pašķiroties, pazībēja baltums, jo viskarstākie jūlijā stari nespēja iespēsties šajās dzīļās krokās.

Visu apkārtējo māju logi bija gaiši šini mēnešalnā vakarā, un spīdēja cauri dārziem un pāri kuperinām, un tik skaidri vīrs varēja saskatīt līdz pat logu rāmju atspīdumam sniegā kādās tālās mājās. Visur jaudis atradās nomodā, kustēdamies, smiedamies un līksmodamies lampu un sveču gaismām. Tie redzamie un nerēzdamie stari, ko katra māja bija sevi sakrājusi, meta šini nakti uz viņām pusēm savus atspīdumus. Nieuviens braucējs nebija manāms,

ne dzirdams uz ceļiem, un novzaigžnojušās debesis un sniegainie lauki saplūda kopā vienā vienīgā mīrdzēšanai. Un, kad laiks nāca pāri pusnaktij, logi apdzīsa un istabā bija dzīrdanta tikai alzīmīgu cilveku elpošanā, krāsns karstuma izbiedētie circepi atkal atgriezās vecajās vīlētās, tai lēnām atdzīstot, un to viennuļīgā dzīsle, velkot sev līdz garu mīgu un stāstot par rījām un vecām priežu koku istabām, skanēja nororīmīdama, it kā tāni būtu paslēpies mājas dzīvā dvēsele.

Tikpat mierīgi kā cilvēki, kūti gulēja arī Straumēnu lopi, mikstājos salīmos izlādīties. Acis alzīverīs, govīs gremoja, sildīdamās savu mīsu siltumā, un visa kūts līdzinājis lielam dzīvniekam, kas elpoja lēnām un smagājām zemes plaušām. Zvalgīnes tehnījā skaidru gaismu, zemu pār laidaru nostājušās, un likās, ka ziņa govīs, debesis stāvēdama, lej uz zemi sava tesmeņa zeltaino pienu.

Straumēnu radiniečibas koks bija liels, un visos apkārtējos pagastos iespiedās tā zari, bet, cik tālu tie arī neaizgāja, nevien neizmīrīja vietu, no kurās bija cēlēs. Un arī tie, kas Straumēnos nemaz nebīj dzīmisi, gāja pilni šo māju garā, jo ar vecāku nostāstītēm fās iegāja viņi uz visiem laikiem. Reizi par gadu ikviens še gribēja vai nu nojūsties, vai papircāties un tad atkal doties atpakaļ. Un ūdeni viņi cīts pēc cīta ierādās Straumēnos nosvītūšos, šķotos zīrgos, jo bij mērojuši tālus cēlus. Līdz ar viņiem ierādās ar visādi cīmākuļi, un, kad viri novilka kažokus, un sievietes nojēmā latakus un mētejus, nāca redzamas vecas un jaunas sejas, un blakus kuplai salīmiecī, bez kuras zījas ne vīrs, ne saime neko nevēraja darīt, bija redzama tāda, kas strādāja savā kļusā nodabā, apvidumā kā apīja stīga visiem vīrām darbiem. Un uzreiz varēja manīt izķirkiru starp precētām un neprecētām sievītēm, jo pirmajām prāts bija nozogots aploks, kur viņi domas ganījās kā kārtas, viņi un kūtis jau bija iegājušas viņas, kas turēja stīngās rokās savas saprāta kambara atslēgas. Neprecētās visu to apslēpa, dziedādamas kā putni kokos šini un otrā pusē robežai, it kā meklēdamas līdzdu, kur varētu apmestties. Un, kamēr sievietu runas tekāja pa māju cīlējīm, vīru sarunas grozījās ap lauku darbiem, un viņi šķirstīja šo darbu grāmatu, viņu atmīpas kopī seniem laikiem uzrakstītu, strīdēdamies ap katru rindu, mēģinādami izprast zemes grību, kas necentas skaidri parādīties.

Kamēr cīmīni runāja, salīmiecēs ar kalponēm rīkojās pa virtuvi un ap galdu, kur kūpeja visi Ziemassvēku ēdēni, un nosēdūšies vienīsi ap ītem mīlojās. Viņu runas atzīga atpakaļ uz veciem laikiem, Straumēnu seniem salīmiecīem un salīmiecīem, un tie viņiem izlējās par tādiem, ko nevarēja pārēpt. Un tiesām — viņu gars bija lebūvējies šinis ēkās, taitsītās ar vienkāršiem darba rikiem, un vērbaļos vēl varēja redzēt cīrvju cīrtīenu zimes. Un līdz šim ēkām buvējās arī viņu spriedumi par visām lietām, un nevienš no tiem nebija aiks, bet ar logiem, caur kuriem varēja skatīties uz visām pusēm. Un tā bija garīga ēka, ko viņi cēla, paši par to nedomādami, un, kamēr viņi istabā, laidari un kūtis ar laiku nolietojās, tā māja, kas pacēlās viņu garā, pastāvēja, un pēc tās viņi uzbūvēja savā zemi, kurā pamatojās bija raksti viņu tēvi.

Ziemassvētku vakars ātri satunā, un Straumēnu jaudis piepēsi līdzīzīra sēvīdā lielu troksni, grāpju un trumulu sīšanu, vijoli un klarinetu skaņas, un, pirms viņi spēja atjēgties, istabā sabrukta, cīgānu izloksnē runādām, liels bars cilveku. Nieuviens nebija pazīstams, jo vienām bij dzīves knābis, otram svētēja, deguns, citam vērša ragi un vēl kādam lāča purns. Viņi šie putni, zvēri un cīvēki runāja katrās savā valodā, un istaba plīdījās zvēru un putnu balsim tādā sajukumā, ka nekas nebija vairs sadzīrdams. Pa starpām skānēja trumulu dārdesāna, vijoli un klarinetu spiegsāna, un, spēlējot kādu danci, visi sāka griešties dejā, bet vecs cīgāns ar pātagu rākā dejotājus uzimundrināja.

Pēc beigtas dejas salīmiecēs cīgānus pacēnāja ar šabl un pārāgiem, pēc kam viņi nomēta savus putnu un zvēru ģimjus — un izrādījās, ka tie ir Straumēnu cīmīni. Ezdamī, dzerdamī un dejodamī cīmīni nedzivoja visu nakti un tikai uz rīta pusi devās katrās uz savām mājām. Kādu bridi vēl dzīrdēja viņu pulkstentīpu skanēšanu, līdz zīrgi, kas gribēja nokūt ātrāki stājīšos, alzīnēs tos pārājā pavīsim.

Tā viesus sajēmol un viesos braucot, pagāja Straumēnu Ziemassvētki. Jaungads un Zvalgīnes diena, un, kad jaudis pēc tam skānēja uz vakariem, viņi piepēsi ieraudzīja, ka saule tagad norīt aiz pavīsim cīlēm, kāpītēm, pavīsimās dzīvībās, ierādījās vīrītēm, un skārītās dienās līdzās iaužu istabas grīda ilgāki gulēja vakaros logo rāmju atspīdumus.

(So citātu «Strītēmēs» bija ievērojis mīsu redkolēģijas locekis Gunīts Pīrags un joti lūdz rast vietu pārpīlēšanai:
— Mīsu cilvekiem ir jāredz, kādi pa istam bija īstnieši Ziemassvētki!)

GADS RAKSTOS UN ATMINĀS

Vēl nedaudz dienu un atzadīsim 1990. gadu. Ar jauniem sāpjiem un izdošanos pie mums ieradies Jaunais, 1990. gads. Tāpat kā visā Latvijā, arī Vaidavā aizvadītais mēnesī ducis bijis cerību un sastrauku pilns. Līdzi priekiem, skumju brižēm un cerībam ir dzīvojis arī mūsu laikraksts «Vaidava». Palasīsim to gada ritumu!

Jāvārī darbu sāk Vaidavas pagasta 20. sasaukuma deputāti, izpildkomiteja. Gan padome, gan izpildkomiteja ievēlētas krieti atjauninātā sastāvā, varbūt tamēlēt to darbība ir nedaudz bīkla. Rajona padome vaidavieši ievēlēja Gunī Pirāgu.

1990. gads bijis bagāts ar vēģēšanām. 23. februārī notika valdes priekšēdētāja velešanas kopsaimniecībā «Vaidava». Uz personīga lūguma pamatu pīlvaroto sapulce atrīvoja ilggadējo priekšēdētāju Laimonī Milēnbergu no amatā. Viņu mīsu ciepa un atzinību Laimonīm par lielo darbu Vaidavas augšējai! Par jauno valdes priekšēdētāju ievēlēja Gunī Pirāgu, ekonomikas speciālistu. Par pirmo darbību gadu G. Pirāgs droši vien pāstāstījis kādā no «Vaidavīnas» jaunā gada numuriem, viņa domas lasiet arī šai avizei.

18. martā notika Latvijas PSR Augstākās Padomes velešanas 198. Kocēnu vēlēšanu apgalbā, kurā ietilpst Vaidavas pagasts, par deputātu ievēlējām Edmundo Krasīni.

3. martā uz pirmajiem desmit darbības gadiem atskaitījis Vaidavas kultūras nams. Tika teikts padies bijusajiem un esošajiem kultūras darbiniekim un ieteikta cerība, ka līdz ar tautas nacionālo atmodu pārveidojot neiecīsāmību pēc kultūras.

Kā jau kļuvis pierasts, Liepēnās Vaidavā ir svētki. Ari ūdgāja Lieldeķenes pacākums ezermalā ar ūpošanos un olu izstādi.

21. aprīlī vaidavieši piedalījās Latvijas visu līmeni deputātu sapulcei un bija to deputātu skaita, kuri atbalstīja Aicinājumu Latvijas PSR Augstākā Padomē un latviešu tautai.

4. maijā lika pienēmīta Deklarācija «Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu». Sis notikums radīja pārcēlumu lieklākā daļā vaidavieši. Kaut gan joprojām varām tika nozīlēt dažu vaidavieti, kurē par benzīna litru ir ar mieru dzīvot vecāja, slābāga sistēma.

Sogādījās vaidavieši 45 gadi, kopā beidzīs otrās pasaules karš, 11. maijā kopā pulcējās lieklākā daļa vaidavieši, pasaules kara dalībnieku, neatkarīgi no tā, kurā puise katrai karojojis. Visi viņi cīnījās par brīvi Latviju.

Vaidavēs vidū lieki ciepā ir sportoši, 20. maijā ceļu no Rīgas līdz Valmierai mēroja astoņi vaidavieši. Kupis pulks mūsu pagasta cilvēku vēlāk piedalījās ar skrejiena «Apkārt Vaidavas ezeram» un «Tautasdziesmas maratonā».

Valdes sēžu lēmumi

VALDES SEZU LĒMUMI

Darbā uz 3 mēnešu pārbaušanas laiku pienēmī:

Iopkopējs Modris Azacis, lopkopēja Iveta Brauna un slaučēja atvietotāja Sarmīte Skoboleva:

Pārcelti darbā:

Vilnis Ginters — par lopkopēju (tom užņemts pār kopsaimniecības biedru), Valērijs Mastjanīca — par saniehnīki, Jānis Treijs — par būvstrādnieku (līdz 15. aprīlim 1991. g.), Juris Fokerots — par iejkopēju Poddēnos.

Atbrivoti no darba sakārā ar atiešanu pensija:

Velta Zirne un Viktors Osvalds.

Sodits par neatjaistotiem darba kavējumiem:

Ar Jāņuzālēm un sienā smaržu atnāca Jāņu diena. Līgo svētkus jau izsnēs mēs aizvadīm ar kārtīgu aplīgošanu un Jāpugunim staba galā.

Vēl līdz galam nebija izdziedētas ligzdas, kad jauktās koris «Vaidava» uzņēma drangu kori no Jarociņiem. Atsācīgi vien viesīmīgi vaidavieši uzņēma viesus savās ģimenēs.

Vasaras pagāja darbos, tad jau arī tuvojās 1. septembris un sākās skolas laiks.

Skola šai gadā ir bijusi vaidaviešu uzņēmības centrā, vien skaitā bija pverstī sarkano kleģēju jaunceltnieciem. Darbi tur diemžēl joprojām virzās gausāk, nekā to vēlamies. Rubenes skolā telpu neplieš, tāpēc Vaidavas skolai vajadzēja sakti mācību gadu savas telpas. Cetnieki ja ari it kā solīja, ka septembrī sākuma darbi būsot galā. Vaidavas bērni todien ar ziedēm jādzīvina skolai, bet ista svētku diena jaunajā mājā būs 1. septembrī cilgādā. Vai tas tiešām būs 1991. gada 1. septembris — pat par to tagad jāšaubās. Nestundīti un neapņēšot viņi neko lāga neajaudā un arī viņam pūlēm astopos mēness varam saņemt vienīgi sasteigtu būvi. Labi, ka energējas plīni ir kolhoza vadības cilvēki un deputāti L. Milēnbergs.

Oktobra atnāca ar kārtējo jubileju. Tieši pirms desmit gadiem darbu sākā mūsu kopsaimniecības keramikas cehs. Vaidavas keramikai reklāma nav vajadzīga.

9. novembrī Vaidava pīlvarēz bija tirgus, par godu Mārtiņandai. Sāja gada zemnieku pulkām pievienojās vēl desmit saimniecības. Zemniekiem ilētošā nodeva 1910. ha zemes.

Pagasta deputāti veica aptauju par to, cik zemes un kā vaidavieši vēlētos apsaimniekt. Pēc pirmajiem datiem secinām, ka interese strādāt savā saimniecībā mūsu cilvēkiem ir liela. Bet par to vēl rūpāt, pārāgi, apķeposim datus un jūs informēsim.

Sāja gada krēlētā pieaudzis Vaidavas ledzīvotu skaita. Izpildkomiteja reģistrējis 26 jaundzīvus. Devīgos gadījumos tas bija pīrmās bērni ģimenē, vienpadsmit — otrais, četros, — trešais. Daces un Jura Bauera saime Edgars ir ceturtais bērns, Ingrīda un Viktoras Cirjuļi ģimenē Jānis ir pīktais bērns.

1990. gadā Vaidavas pagastā reģistrētas sešas laulības. Kā redzams, Vaidavas nākotnei šāja ha līks labs pārnāts.

Tuvotajos gados miljai gribas novelet visiem vaidaviešiem, lai Jāņai gada laba veselība, lai piepildīs mūsu sapņi, lai mūs sargā visi labie garī!

MODRIS KĀSELIS,
pagasta izpildkomitejas priekšēdētājs

Par gaitu liecina protokols

Kā veicas skolas būvdarbos? Ne kārs var pateikt, vai cēlnieki rosbū likni speciāl, vai arī patēsām darbs apdzīn darbu. Soreiz nolēmām iztīkti bez spriedeļošanu rakstītēm un piedāvāt jūsu vērtējumam vienību no darba protokoliem. Tas jums daudz ko pastāstīs, ziņāset arī, kam atbildību prisīt.

Lāsām un redzam — deficitis, deficitis un vēlreiz — deficitis!

PROTOKOLS.

Sanāksmē par Vaidavas 9. gadiņas skolas cēlniecību piedāļījās no k-z «Vaidava» pīles — pr-tājs G. Pirags, pr-tāja vienīki J. Amelinš, galv. būvd. vad. A. Urbāns, galv. enerģ. A. Rumbiņš, kā arī Vaidavas pagasta izpildkomitejas pr-tājs M. Kāselis un deputāts L. Milēnbergs.

No SCO pīles — valdes pr-tāja vienīki J. Rutkovskis, vec. darbū vad. I. Pumpurs, darbū vad. A. Sankants.

Sanāksmē atlīzīja un nolema:

1. Vecā augstsprieguma līnija nav demontēta. Kārlo J. Rutkovskis un A. Rumbiņš.

2. Siltumtrases montāžu veic k-z «Vaidava» — atb. A. Urbāns līdz 1.12.90. SCO pābeigt ietināšanu līdz 25.12.90. — atb. J. Rutkovskis.

3. Odenstorja nodošanu veikt līdz 1.12.90. — atb. Kalniņš, k-z zīpā paliek labiekārtosā.

4. Mazo klozelu sagāde — SCO.

5. Jumtu malu pārlīmešana pa perimetru līdz skārdam — 20.12.90. — atb. A. Urbāns.

6. Virsgaisinās — līdz 25.05.91. — atb. A. Saukants.

7. Skārdņtekam pābeigt ventilācijas iiezjas līdz 1.12.90. — atb. A. Saukants.

8. Jumta ventilatoru sagāde — atb. Pētersons, Kalniņš līdz 1.12.90.

9. Sagāzītā kanalizācijas aka jāzītira un jāskalo līdz 1.12.90. — atb. A. Urbāns.

10. Jānostiprina jumta noteķēdēnu caurulēs līdz 25.12.90. — atb. Raiska.

11. Nepieciešamā ruberoīda sagāde līdz 1.04.91. — SCO.

12. Kāpnes — izpēlēti projektu — A. Urbāns, A. Saukants. Līdz 1.12.90. pasūtīti visus materiālus. Rekreācijas apdares pasutījums līdz 1.12.90.

13. Durvis ieliktā līdz 30.01.91. — SCO.

14. Gridas (koka) līdz 15.06.91. — SCO Purīga brigāde.

15. Apmetumu pābeigt līdz 30.03.91. — kolhoza kopīgi ar SCO.

16. Arējā apdrāpe līdz 30.06.91. — SCO.

17. Sporta zāle — atb. A. Saukants līdz 15.01.91.

jumts līdz 30.06.91.,

stārpriekšs līdz 30.11.90.,

gridas līdz 30.07.91.,

apdrāpe līdz 30.07.91. (t. sk. apmeklētā līdz 30.06.91.),

ūdensvads (leķējais) līdz 30.09.91.

18. Virtutes iekārtas — sagāde veic kopīgi SCO ar k-zu «Vaidava».

PIEDZIMIS RAIVIS

Pagasta valdība pierakstījusi vaidaviešu sarakstā Raivi Karitonu, kurš dzimis 11. septembrī.

Laimīgie vecāki, Laura un Māris Karitonī, kuri strādā mūsu kopsaimniecībā, savā saimē sagaidīja otro bērniņu.

Lopkopēju darba rezultāti

uz 1990. gada 1. decembri

PIENA RĀZOŠANĀS GAITA UZ 01.12.90. g.

Slaučēja Firma	Bruitu pro- dīšanas kg	— vai — ar 1989. g.		Izslaučītā viensīmīgi gaisa kg	— vai — pret 1989. g.		Vieta
		+ no gādā sākuma	- no gādā sākuma		+ ar 1989. g.	- ar 1989. g.	
Izaja Evita	125838	+881	-	4046	-11	2	
Grīšāne Ilga	109287	-1028	3821	+107	5		
BRIEZI	342152	+322	4054	+264	1		
Plūme Milda	187498	-16454	3599	-129	7		
Rozānska Biruta	188364	-3640	3767	-104	6		
CENTRS	375861	-20095	3681	-115	III		
Kleinē Silvija	148275	-12556	3121	-493	14		
Miglāne Edīte	167826	-828	3323	-43	11		
Karavājeva Emīlija	163424	-11588	3230	-229	12		
Stāse Sārmīte	137921	-7677	2904	-331	16		
CIRULI	617446	-32739	3149	-269	V		
Paula Anita	97144	-9929	3824	-216	4		
Dāge Dāna	82519	-15460	3327	-772	10		
Sniedere Aleksandra	78551	+767	3476	-12	9		
Trofimova Raita	95571	-2004	3854	-33	3		
Mikelsons Atis	111670	+10846	4061	+256	1		
PODZENI	472998	-72829	3710	-185	II		
Kleīne Dzintra	83404	+9968	3147	-317	13		
Kleine Vīzma	78306	+3863	3083	-379	15		
Pēlināne Ruta	92593	+12575	3589	+64	8		
Androne Ināra	53272	-20691	2819	-237	17		
MAZSKIRBAS	307575	+12687	3187	-104	IV		
SAIMNIECĪBA	2217390	-252035	3508	-123			

ATAUDZEJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARA REZULTĀTI COKKOPĪBA UZ 01.12.90. g.

no gādā sākuma	+ no gādā sākuma	Vidējais diennakts pieaugums gramos		novembrī + vai — ar 1989. g.	Vieta
		+ ar 1989. g.	- ar 1989. g.		
Ulāseviča Ruta	864	+8	1034	+73	2
Darva Daina	891	+38	953	+20	1
Caps Taiga,					
Caps Mihails	680	-10	643	+58	4
Jēgere Skaidrite	787	-17	758	-	3
Dauksts Ingā	642	+27	303	-327	5
Dauksts Harijs	611	+13	502	-29	

NOBAROJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI uz 01.12.90. g.

no gādā sākuma	+ no gādā sākuma	Diennakts vidējais pieaugums gramos		novembrī + vai — ar 1989. g.	Vieta
		+ ar 1989. g.	- ar 1989. g.		
Luse Ilze	—	—	754	-40	674
Jansone Aija	—	—	665	-149	621
Osvalds Viktors	44	-872	456	813	+76
Fokerots Juris	51	461	720	-49	536
Irklis Edgars,					
Bērziņš Andis	92	457	699	-53	394
Mastjanīca Regina,					
Mastjanīca Vladislavs	101	460	732	-17	495
Gavrilova Lilija	41	475	752	-117	429
Saimniecība	359	458	731	-46	430

DARBA REZULTĀTI COKKOPĪBA 1.10.90. g. uz 01.12.90. g.

legiti atvēri	vai — ar 1989. g.	Vidējais diennakts pieaugums gramos		novembrī + vai — ar 1989. g.	Vieta vilkā sākuma
		+ ar 1989. g.	- ar 1989. g.		
Kalniņš Raimonds, Zaskēvi					